

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: GAEC Jeanningros

Tuženi: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Druga stranka: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Prethodna pitanja

Treba li članak 53. Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. studenoga 2012. o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode ⁽¹⁾, članak 6. Delegirane uredbe Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila ⁽²⁾, i članak 10. Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 668/2014 od 13. lipnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima tumačiti na način da u konkretnom slučaju u kojem je Europska komisija prihvatila zahtjev nacionalnih tijela države članice za izmjenu specifikacije naziva te za registraciju kontrolirane oznake izvornosti dok se o tom zahtjevu i dalje vodi postupak povodom uloženog pravnog lijeka pred nacionalnim sudovima te države, ti sudovi mogu odlučiti da obustavljaju postupak u sporu koji je pred njima u tijeku ili, s obzirom na učinke eventualnog poništenja pobijanog akta na valjanost registracije od strane Europske komisije, moraju donijeti odluku o zakonitosti tog akta nacionalnih tijela?

⁽¹⁾ SL L 343, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 31. i ispravak SL 2015., L 191, str. 9.)

⁽²⁾ Delegirana Uredba Komisije (EU) br. 664/2014 od 18. prosinca 2013. o dopuni Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća s obzirom na utvrđivanje simbola Unije za zaštićene oznake izvornosti, zaštićene oznake zemljopisnog podrijetla i zajamčeno tradicionalne specijalitete i s obzirom na određena pravila o podrijetlu, određena pravila postupka i određena dodatna prijelazna pravila (SL L 179, 19. 6. 2014., str. 17.)

⁽³⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) br. 668/2014 od 13. lipnja 2014. o utvrđivanju pravila za primjenu Uredbe (EU) br. 1151/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o sustavima kvalitete za poljoprivredne i prehrambene proizvode (SL L 179, str. 36. i ispravak SL 2015., L 39, str. 23.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. prosinca 2018. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) – Skatteverket protiv Sögård Fastigheter AB

(Predmet C-787/18)

(2019/C 72/12)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Skatteverket

Druga stranka u postupku: Sögård Fastigheter AB

Prethodna pitanja

1. Ako prodavatelj nekretnine, na temelju pravila koja je država članica donijela u skladu s člankom 188. stavkom 2. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾, nije ispravio odbitak pretporeza jer kupac namjerava rabiti nekretninu isključivo za transakcije kod kojih postoji pravo odbitka, sprečava li to da se od kupca zahtijeva, u slučaju kad razdoblje ispravka i dalje traje, da odbitak ispravi kasnije, kad prenese nekretninu na osobu koja ju ne namjerava rabiti za takve transakcije?
2. Utječe li na odgovor na prvo pitanje ako prijenos naveden u tom pitanju čini prijenos imovine iz članka 19. Direktive o PDV-u?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Žalba koju je 17. prosinca 2018. podnijela Helenska Republika protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 4. listopada 2018. u predmetu T-272/16, Helenska Republika protiv Europske komisije

(Predmet C-797/18 P)

(2019/C 72/13)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Žalitelj: Helenska Republika (zastupnici: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou i A. Vasilopoulou)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Tužitelj od Suda zahtjeva da prihvati njegovu žalbu, ukine pobijanu presudu Općeg suda Europske unije od 4. listopada 2018., predmet T-272/16, u dijelu u kojem je njegova tužba odbijena, prihvati njegovu tužbu od 25. lipnja 2016., poništi Provedbenu odluku Europske komisije 2016/417/EZ od 17. ožujka 2016. ⁽¹⁾, i to točke u kojima se njome (a) nalažu financijski ispravci u iznosu od 166 797 866,22 eura za godine podnošenja zahtjeva 2012.-2013. u sektoru proizvodno nevezanih izravnih potpora i (b) nalaže ukupni financijski ispravak u iznosu od 3 880 460,50 eura za financijske godine 2010.-2013. u sektoru ruralnog razvoja FEASR, Assi 1 + 3 – Mjere 125 i 121 usmjerene na ulaganje (2007.-2013.), i da Komisiji naloži snošenje troškova.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu svoje žalbe tužitelj ističe šest žalbenih razloga.

- A. Kad je riječ o dijelu pobijane presude posvećenom prvom, drugom i trećem tužbenom razlogu koji se odnosi na ispravak naložen u sektoru proizvodno nevezanih izravnih potpora, navode se tri žalbena razloga.

Prvi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju i primjeni članka 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 796/2004 ⁽²⁾ od 21. travnja 2004. koji se odnosi na definiciju pašnjaka, te na nedostatnom i neodgovarajućem obrazloženju pobijane presude.

Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju Smjernica VI/5330/97 u pogledu postojanja preduvjeta za nalaganje ispravka od 25 %, na pogrešnom tumačenju i primjeni članaka 43., 44. i 137. Uredbe br. 73/2009 ⁽³⁾, na neodgovarajućem i kontradiktornom obrazloženju i na iskrivljavanju sažetog izvješća tijela za rješavanje sporova.